

F. t. l. vedr. erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v.

nedskrivning af anskaffelsesværdien, således at forskellen mellem denne og pariværdien systematisk indsnævres over obligationens løbetid.

Hvor der forudsættes en konstant effektiv rente, vil opgørelsen af den matematiske kursregulering være upåvirket af svingninger i markedsrenten. Ved udtræk i perioden skal der opgøres en gevinst eller et tab i forhold til den regulerede værdi.

For finansielle forpligtelser, f.eks. i form af obligationslån, er det forskellen mellem obligationernes hovedstol og kursværdien på optagelsestidspunktet, der skal kursreguleres (amortiseres) over lånets løbetid.

Denne værdiansættelsesmetode har i øvrigt i mange år været anvendt af danske livsforsikringselskaber i forbindelse med værdiansættelse af fastforrentede værdipapirer.

I henhold til forslagets *stk. 3* gælder kravet om måling til dagsværdi eller amortiseret kostpris dog ikke kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder. Se dog forslagets § 84, stk. 5. Disse aktivposter kan måles til kostpris, jf. § 36, opskrives til dagsværdi, jf. §§ 41 og 46, eller måles til indre værdi, jf. § 84. Uanset valg af målegrundlag, skal målingen ske systematisk og konsekvent, jf. § 7, stk. 5, sidste pkt. Egne kapitalandele skal måles til kostpris, i det omfang de aktiveres efter forslagets § 35.

Til § 38

Forslagets § 38, stk. 1, indfører som noget nyt særregler for virksomheder, der driver investeringsaktiviteter som hovedaktivitet. Forslagets særregler hér kan altså ikke anvendes på andre virksomheders eventuelle særlige porteføljer af investeringsobjekter, f.eks. investeringsejendomme.

I almindelighed volder det ikke problemer at identificere aktiver som egnede investeringsobjekter, hvad enten det drejer sig om råstoffer eller om finansielle værdipapirer. Det følger af stykkets 2. pkt., at kravet om hovedaktivitet går på investeringsaktiviteten og ikke på investeringsobjekterne. En investeringsvirksomhed kan derfor investere i såvel værdipapirer (finansielle aktiver) som råvarer og investeringsejendomme og være omfattet af bestemmelsen, selvom indregning og måling af de finansielle aktiver (og forpligtelser) er reguleret i § 37 og ikke i § 38.

Investeringsejendomme kan derimod være vanskeligere at fastlægge som egnede investeringsobjekter. Det drejer sig i særlig grad om, hvorvidt der for objekterne findes et velfungerende marked, jf. bemærkningerne herom til forslagets § 37. Er objekterne noteret på en varebørs eller finansiell børs, synes vurderingen

ikke vanskelig. Drejer det sig om beboelsesejendomme, anses markedsvilkårene for at være tilsvarende egnede til at gøre anvendelsen af en dagsværdi i form af en salgsværdi relevant.

På samme måde kan nogle erhvervsejendomme være egnede investeringsobjekter og relativt nemt måles til dagsværdi, medens andre er af en så speciel karakter, at der næppe kan findes et marked for dem. I praksis og efter Regnskabsvejledning 10 anses domicilejendomme dog som udgangspunkt ikke for investeringsejendomme. Forslaget søger ikke at give nærmere definitioner på investeringsejendomme, men overlader dette tillige med andre spørgsmål vedrørende investeringsejendomme til regulering ved regnskabsstandarder med baggrund i IAS 40.

IASC har i april 2000 udsendt en standard, IAS 40, for investeringsejendomme og samtidigt ophævet IAS 25. I Danmark er en regnskabsvejledning for investeringsejendomme netop ved at blive færdiggjort. Den internationale debat har handlet om, hvorvidt indtægter og omkostninger, herunder de reguleringer, som målegrundlaget foranlediger, skal indregnes i resultatopgørelsen eller skal tages direkte på egenkapitalen. Lovforslaget forudsætter, at reguleringerne til dagsværdi, såvel positive som negative, skal tages over resultatopgørelsen, jf. forslagets § 49.

Forslaget foreskriver, at investeringsaktiver skal måles til dagsværdi. Anvendelsen af dagsværdier betyder, at der – i lighed med finansielle aktiver – ikke skal afskrives på aktiverne. Dog foreskrives, at nettoopregulering af investeringsaktiverne - i modsætning til behandlingen af finansielle aktiver og forpligtelser efter forslagets § 37 - skal optages i en reserve i egenkapitalen, som vil være bundet i aktie- og anpartsselskaber, jf. f.eks. forslaget til følgelovens § 1, nr. 25, og § 2, nr. 11. I modsætning til forslagets § 37 forudsætter anvendelse af dagsværdi ikke en direktivændring, da anvendelse af dagsværdier (markedsværdier) i 4. direktivs artikel 60 særskilt er tilladt for virksomheder, hvis hovedaktivitet er investering som forudsat i forslagets § 38.

Hovedaktivitet med biologisk omdannelse af levende dyr og planter med henblik på salg, forbrug eller avl kan efter *forslagets stk. 2* ligeledes måles til disse aktivers dagsværdi. Her er det kun det biologiske aktiv, der kan måles til dagsværdi. Herved opstår en forskel mellem praksis for landbrugsvirksomheder, der benytter reglerne i klasse A og landbrugsvirksomheder, der anvender reglerne i klasse B, fordi de er aktie- eller anpartsselskaber. Forskellen er uundgåelig, fordi 4. direktiv ville sætte sig i vejen for at behandle f.eks.